

Kdybych byla květinou...

Dudová Kateřina

(Popis s hádankou)

Kdybych byla květinou, byla bych ta, která se zdá být na první pohled křehká a něžná. Ta, o které se říká, že je princeznou mezi květinami. Pokud bychom ji ale chtěli poznat lépe, všimli bychom si, že má neskutečně tuhý kořínek. Tím nemyslím jenom to, že musí být sázena hluboko do země, ale že je rovněž odolná proti škůdcům a neodejde hned při první změně teploty či jiné nekomfortní situaci.

Vybrala bych si květinu, která je dlouhověká a trvalá. Taková, kterou sázíme s rozmyslem, neboť zůstane na naší zahradě několik let, protože nesnese přesazování na jiná místa. Je typická také tím, že potřebuje dostatek prostoru, aby mohla volně růst a následně i kvést. Vybrala bych si květinu, která roste pomalu, a počkat, až vykvete, se opravdu vyplatí. Nejenže patří k nejvděčnějším okrasným trvalkám, které tvoří pohledné trsy s velkými a omamně vonícími květy, ale je také využívána v lékařství.

Tahle květina roste téměř na všech světadílech a její jedinečnost spočívá v tom, že patří do samostatné čeledi, ve které je svým jediným rodem.

Určitě vám hlavou běží, kterou květinu jsem si nakonec zvolila. Buď jsem si vybrala květinu, která se mi líbí ze všech nejvíce, anebo proto, že jsou mi její vlastnosti sympatické. A možná jsem si vybrala květinu, kvůli jejímu názvu, ve kterém se ukrývá oblíbený nápoj spousty lidí po celém světě. Ten ovšem není vyráběn z těchto květin, ale z chmele.

pivoňka

Kdybych byla květinou, byla bych?

Sabina Trčková

(úvaha)

Sedím v trolejbusu a právě projíždím Novými sady. Oknem bezduše zírám na silnici. V mezírce mezi silnicí a poklopem vodovodního uzávěru roste pampeliška. Probírám se ze zahledění... Pampeliška?! Která květina by dobrovolně byla sužována rozpálenými pneumatikami každý den? Kde malá rostlinka bere sílu růst, když kolem ji obklopuje jen ztěžklý a otrávený vzduch? Kdybych byla touto květinou, BYLA BYCH?

V myšlenkách se obracím k svému životu. Vystupuji z trolejbusu, z té uzavřené plechovky napojené na elektřinu. Stojím na špinavém betonu důkladně ozdobeném vyplivnutými žvýkačkami. Všude kolem dav tlačících se lidí. Ach bože, vždyť my jsme jako ty pampelišky!

A přesto rosteme dál... Věčný pohyb neustává a Život plyne. Snad pampeliškám ke stáru zbělají vlásky a odlétnou s větrem někam do dálky, do lepších sadů...

Kdybych byla květinou, byla bych...

Markéta Schätzelová

Kdybych byla květinou,
byla bych vlčím mákem.
Zářila bych kolem vášní,
tančila s Argentinci,
nic by nebylo zvláštní.

Kdybych byla květinou,
byla bych kopretinou.
Vznešeně dívala se,
jak labuť na hladině
svým krkem vzpřimuje se.

Kdybych byla květinou,
byla bych sedmikráskou.
Baletky křehkost měla,
ladně poblíž seděla,
broží trávníku byla.

Kdybych byla květinou,
byla bych kontryhelem.
Vějíř jako dáma mít,
avšak i přesto stále
otevřenou náruč mít.

Kdybych byla květinou,
byla bych prvosenkou.
Dvorní dámou byla bych,
zlaté lokny učesané
dotknout se jich, byl by hřích.

Kdybych byla květinou,
byla bych chrpou modrou.
Moře, řeky, studánky...
V očích zrcadlily se
princezniny korálky.

Kdybych byla květinou
Byla bych lučním kvítím.

Kdybych byla rostlinou, byla bych...

Karolína Pořízková

(báseň)

Když navštívíte les, ve vší vážnosti,
chovejte se zdvořile, tiše jako jiné bytosti,
jež obývají v tichosti
naše smaragdové království.

Našlapujte zlehka, něžně,
jako by vaše krůčky patřily kněžně.
Nikdy nevíte, jaká křehká rostlinka
pod nožkou vám zavzlyká.

Polehávám kousek od pařezu,
moc vysoko vážně nevylezu.
Zelenám se celý rok,
nasávám jakýkoli mok.

Ožívám hlavně po dešti,
to vždycky Vochomůrka oči vytřeští.
Rozrostu se do nekonečných peřin
jen během několika vteřin.

Bez závazných spojení,
neodolám pohlazení.
Jen se posad' měkce,
u mě nehrozí žádná infekce.

Už se vám začal tajit dech?
Těší mě, já jsem ...

(hcem)

Kdybych byla květinou, byla bych...

Pavlína Cabadajová

Každý z nás je občas, ať chce, nebo nechce, květinou. Nevěříte? Já sama občas z něčeho *rostu*. A pokud mě někdo hodně dopálí, mám pocit, že i *vykvetu*.

Rodiče o mně říkají, že jsem liška podšitá. Že bych se stala *pampeliškou*? Nebo *sedmikráskou chudobkou*? Jenže jsem spíš chudá než krásná. A v tom případě ze seznamu mohu rovnou vyloučit i *růži*, krasavici mezi trnám.

Co vím, to většinou nevyzvoním, tím pádem v úvahu nepřichází ani *zvonek*. Že je se mnou často *svízel*, to nepopírám, obzvláště když mám jazyk ostrý jako meč. Vlastně však až tak statečný bojovník nejsem. Popravdě vládnu spíše *mečíkem*. Jinak v *makovici* to mám srovnané, *netykavka* nejsem, zato barvou pleti jsem pěkná *bledule*. Tak co si mám vybrat?

Nezbývá mi než se rozhodnout jinak. Kdybych skutečně dostala tu možnost být květinou, byla bych... *pomněnkou*. Tato drobná, obyčejná kytička není sice svými modrými kvítky nijak zvláště výrazná, ale tím, že „prostě je“, může dělat radost lidem kolem sebe. A pak: nikdo přece tuto *domněnku o pomněnce* jen tak *nezapomene!*